

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky **I. V.**, bytom Š., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni, ústrediu so sídlom v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o **invalidný dôchodok**, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 23. apríla 2008, č.k. 34Sd/161/2007-28, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave, z 23. apríla 2008, č.k. 34Sd/161/2007-28, **zmeňuje** tak, že rozhodnutia odporkyne z 11. augusta 2007 a z 22. augusta 2007, obe č. X. **zrušuje** a vec vracia odporkyňi na ďalšie konanie.

Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutia odporkyne č. X.

- z 11. augusta 2007 – ktorým rozhodla, že podľa § 263a zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 461/2003 Z.z.“) navrhovateľke priznáva čiastočný invalidný dôchodok podľa § 37 zákona č. 100/1988 Zb.

o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 100/1988 Zb.“) od 6. augusta 2004 v sume 3.637,- Sk mesačne s tým, že čiastočný invalidný dôchodok sa podľa § 263 ods.1 zák.č. 461/2003 Z.z. považuje za invalidný dôchodok, pričom v uvedenej sume je zahrnutá úprava podľa zákona č. 306/2002 Z.z. o zvýšení dôchodkov v roku 2002, o úprave dôchodkov priznaných v roku 2003 a o zmene a doplnení niektorých zákonov v oblasti sociálneho zabezpečenia v znení zák.č. 639/2002 Z.z., zvýšenie podľa zákona č. 222/2003 Z.z. o zvýšení dôchodkov v roku 2003 a o zmene a doplnení niektorých zákonov v oblasti sociálneho zabezpečenia a zvýšenie podľa § 293a ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 43/2004 Z.z. Uvedeným rozhodnutím odporkyňa zároveň rozhodla o zvýšení invalidného dôchodku podľa § 293a ods. 4 zák.č. 461/2003 Z.z. od 1. decembra 2004, podľa § 293e ods. 2 a 3 zák.č. 461/2003 Z.z. od 6. júla 2005 a podľa § 82 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. a v súlade s príslušnými opatreniami Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky od 1. júla 2006 a od 1. júla 2007,

- z 22. augusta 2007 ktorým rozhodla, že navrhovateľka podľa § 263a ods. 5 a § 112 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. má od 6. augusta 2004 nárok na výplatu invalidného dôchodku podľa zákona účinného do 31. decembra 2003 v sume 3.637,- Sk mesačne, súčasne od 6. augusta 2004 jej zaniká nárok na invalidný dôchodok podľa zákona účinného od 1. januára 2004,

a navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku sa krajský súd stotožnil so záverom odporkyne, že navrhovateľka už nie je invalidná, ale je naďalej čiastočne invalidná podľa § 37 ods.3 písm. b/ zák.č. 100/1988 Zb. Vychádzal pritom so zhodných záverov posudkových lekárov, ktorí podľa jeho názoru posúdili zdravotný stav navrhovateľky komplexne a úplne.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie. Odôvodnila ho v podstate nesúhlasom so záverom, že jej zdravotný stav je od roku 2002 nemenný a že nevykazuje žiadne známky klinického zhoršenia. Mala za to, že tieto skutočnosti nie sú relevantné jej zdravotnému stavu. Navrhovateľka zároveň poukázala na závery lekárskej správy MUDr. C. K. z 22. apríla 2008, ktorú zároveň k odvolaniu pripojila. Z uvedenej správy vyplýva, že jej zranenie je veľmi vážne, nemôže vôbec zaťažovať ľavú dolnú končatinu a je trvalo odkázaná na chôdzu na dvoch nemeckých barlách. Ďalej sa

v tejto správe konštatuje, že sa u nej jedná o trvalý stav s ťažkým funkčným obmedzením ľavej dolnej končatiny, ktorú možno porovnať z hľadiska funkčnosti s jej stratou. Navrhovateľka poukázala tiež na skutočnosť, že sa pohybuje len s veľmi veľkými problémami a s barlami dokáže prejsť nanajvýš ak 50 m. Zdôraznila, že býva v malej dedinke vzdialenej od väčšieho mesta (Senica) asi 30 km a nevie si predstaviť, ako by mohla do tejto vzdialenosti v takom stave, ako sa nachádza, dochádzať za prácou, pričom možnosť zamestnať sa v obci kde býva, neexistuje. S poukazom na uvedené dôvody navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil prípadne, aby sám vo veci rozhodol s tým, aby bola uznaná plne invalidnou, nielen čiastočne, ako tomu je doposiaľ.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu nepovažovala dôvody uvedené navrhovateľkou za opodstatnené. Zdôraznila, že zdravotný stav a pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľky posúdili pre účely súdneho konania vecne príslušné orgány, pričom posudky boli vypracované po objektívnom posúdení výsledkov vyšetrení navrhovateľky a za jej osobnej účasti. Vyhotovené posudky, ktoré sú logické a jednoznačné, boli okrem iného podkladom pre jej rozhodnutie, ako aj pre rozsudok prvostupňového súdu, ktorý navrhla potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je dôvodné.

Z podkladov spisu, vrátane administratívneho spisu je zrejmé, že navrhovateľka – ktorej bol **priznaný invalidný dôchodok od 7. januára 2002** podľa § 29 ods. 1 písm. a/ zák.č. 100/1988 Zb. – v priebehu celého konania nesúhlasila so závermi posudkov, podľa ktorých jej zdravotný stav od 11. mája 2004 spĺňa kritériá len na uznanie čiastočnej invalidity podľa § 37 zák.č. 100/1988 Zb. Podľa názoru navrhovateľky pre tento postup neboli dané dôvody, keďže jej zdravotný stav je dlhodobo nepriaznivý a nedovoľuje jej vykonávať akékoľvek sústavné zamestnanie.

S poukazom na túto skutočnosť, bolo povinnosťou krajského súdu venovať pozornosť nielen tomu, či postup odporkyne zodpovedal meniacej sa právnej úprave nasledujúcej

po náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky č. PL.ÚS 25/05, ale aj tomu, či zmena invalidity na čiastočnú invaliditu bola u navrhovateľky náležite odôvodnená.

Odvolačný súd po oboznámení s podkladmi súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu odporkyne, dospel k záveru, že závery posudkov posudkových lekárov, vypracovaných pre účely predmetného konania, nemožno považovať za objektívne a presvedčivo odôvodnené.

V posudku vypracovanom 16. januára 2008 pre účely prerokovania opravného prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne z 11. augusta 2007 sa uvádza, že **zdravotný stav navrhovateľky je od roku 2002 až do roku 2006 nemenný**, nevykázal žiadne známky klinického zhoršenia po stránke ortopedickej a neurologickej na ľavej dolnej končatine. Zdravotný stav navrhovateľky spĺňa posudkové kritériá na uznanie čiastočnej invalidity naďalej, t.j. zmena invalidity na čiastočnú invaliditu je dňom 11. mája 2004.

Navrhovateľka však už v priebehu konania pred krajským súdom (na pojednávaní 23. apríla 2008), predložila lekársku správu z 22. apríla 2008 od ortopéda MUDr. C. K., PhD. Zo záverov tejto správy vyplýva, že **u navrhovateľky sa jedná o trvalý stav s ťažkým obmedzením ľavej dolnej končatiny, ktorý možno porovnávať z hľadiska funkčnosti s jej stratou**. Pretrváva chronický infekčný v zmysle gonitídy, ochorenie má progresívny charakter.

Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že krajský súd uvedenú lekársku správu, ktorou boli vyvrátené závery o nemennosti zdravotného stavu, neakceptoval a vo veci rozhodol bez zadováženia si doplňujúceho posudku. Zo žiadneho z posudkov však nevyplýva ani to, v čom nastalo zlepšenie zdravotného stavu navrhovateľky, na základe ktorého bola v roku 2002 uznaná invalidnou a aká skutočnosť bola dôvodom pre záver, že od 11. mája 2004 už nie je invalidnou, ale len čiastočne invalidnou, keď na druhej strane posudkový lekár uvádza, že zdravotný stav navrhovateľky je od roku 2002 nemenný.

Odvolačný súd skonštatoval, že v predmetnej veci nebol náležite zistený a vyhodnotený skutkový stav, pretože navrhovateľka predložila také relevantné dôkazy, ktoré závery uvedených posudkov spochybnili.

Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil so záverom krajského súdu o správnosti (zákonnosti) preskúmaných rozhodnutí, napadnutý rozsudok preto zmenil, rozhodnutia odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie (§ 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 4 O.s.p.).

V ďalšom konaní je odporkyňa viazaná právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250r O.s.p.) a jej povinnosťou bude vecou sa opätovne zaoberať, a len po zadovážení dostatočných podkladov pre rozhodnutie vo veci opätovne rozhodnúť.

Odvolací súd v konaní úspešnej navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal, nakoľko navrhovateľka nenavrhla, aby jej bola taká náhrada priznaná (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. mája 2009

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

